

علت غیبت حضرت ولی عصر(عج)

علت غیبت حضرت ولی عصر - عجل الله تعالی فرجه الشریف - یکی از رازهای الهی بوده و ممکن است ما نتوانیم به کنه آن واقف شویم. غیبت موقت رهبران الهی از میان مردم، در امت‌های پیشین نیز سابقه داشته است: موسی بن عمران علیه السلام چهل روز از امت خود غایب شد و در میقات به سر برد (اعراف/142). حضرت مسیح علیه السلام به مشیت الهی از دیدگاه امت خویش پنهان گردید، و دشمنان قادر به کشتن او نگشتند (نساء/158).

علت غیبت حضرت ولی عصر - عجل الله تعالی فرجه الشریف - یکی از رازهای الهی بوده و ممکن است ما نتوانیم به کنه آن واقف شویم. غیبت موقت رهبران الهی از میان مردم، در امت‌های پیشین نیز سابقه داشته است: موسی بن عمران علیه السلام چهل روز از امت خود غایب شد و در میقات به سر برد (اعراف/142). حضرت مسیح علیه السلام به مشیت الهی از دیدگاه امت خویش پنهان گردید، و دشمنان قادر به کشتن او نگشتند (نساء/158). حضرت یونس علیه السلام مدتی از قوم خود غایب گشت (صافات/140). اصولاً هرگاه مطلبی از طریق نقل متواتر ثابت شود ولی انسان نتواند به راز آن کاملاً پی ببرد، نباید آن را مورد تردید یا انکار قرار دهد، زیرا در این صورت بخش عظیمی از احکام الهی، که از مسلمات و ضروریات دین اسلام به شمار می‌رود، مورد تردید واقع خواهد شد. بیت حضرت ولی عصر - عجل الله تعالی فرجه الشریف - نیز از این قاعده استثنا نیست و عدم اطلاع از سر یا اسرار حقیقی آن، مجوز تردید یا انکار آن نمی‌تواند باشد. در عین حال باید گفت که می‌توان راز غیبت را در حد فکر بشری فهمید و آن اینکه:

این آخرین حجت معصوم الهی برای تحقق بخشیدن به آرمانی بزرگ (گسترش عدل کلی و به اهتزاز درآوردن پرچم توحید در جهان) در نظر گرفته شده است، و این آرمان نیاز به گذشت زمان و شکوفایی عقل و دانش بشر و آمادگی روحی بشریت دارد، تا جهان به استقبال موكب آن امام عدل و آزادی رود. طبیعی است که چنانچه آن حضرت پیش از فراهم شدن مقدمات در میان مردم ظاهر شود، سرنوشتی چونان دیگر حجت‌های الهی (شهادت) یافته و قبل از تحقق آن آرمان بزرگ دیده از جهان برخواید بست. به این حکمت، در روایات نیز اشاره شده است. امام باقر علیه السلام فرمود: برای حضرت قائم - عجل الله تعالی فرجه الشریف - غیبتی است قبل از ظهور. راوی از علت آن پرسید، امام فرمود: «برای جلوگیری از کشته شدن» (1). گذشته از این، در برخی روایات مسئله امتحان و تمحیص خلق مطرح شده است، بدین معنی که مردم در عصر غیبت در بوته آزمایش الهی قرار می‌گیرند و مراتب استواری آنان در ایمان و اعتقاد سنجیده می‌شود. (2) پی‌نوشتها:

1. کمال الدین، شیخ صدوق، باب 14، حدیث 8، 9، 10.
 2. مجلسی، بحارالانوار، 102/52-113-114، باب التمحیص و النهی عن التوقیت، منشور عقاید امامیه صفحه 178.
- استاد جعفر سبحانی.